

Converses i lectures

DIUMENGE 20 DE NOVEMBRE DE 2011

ENTREVISTA AMB JORDI COLONQUES

Jordi Colonques (Vila – real, 1976) ha escrit la novel·la *Món animal* (Onada edicions, 2011), amb la qual va guanyar el premi Vila de Puçol, 2010. El llibre fa un retrat de determinats personatges que podem trobar en el nostre entorn quotidià, està escrit amb un to d'humor, però la seua lectura pot ser que ens farà esbossar sovint un somriure amarg.

L'arqueòleg Eudald Carbonell ha dit alguna vegada que encara no som humans del tot. ¿Amb aquesta novel·la li donaríem la raó?

Ell s'hi refereix per posar de manifest la idea de que encara ens estem *humanitzant*, que gràcies als coneixements científics i tècnics podem prendre les regnes de la nostra pròpia evolució. A "Món animal" jo em propose col·locar arran de sòl les conductes d'éssers i bèsties, els iguals. I per trobar-hi un fet diferenciador essencialment humà sóc més prosaic que l'arqueòleg: açò és, la qualitat que ens fa humans és una mena de *filldeputisme* congènit que ha esdevingut eficient per la nostra supervivència. A la novel·la emfatitze els detalls més enutjosos dels personatges, els que paradoxalment els animalitzen alhora que els fan profundament humans.

L'estructura de "Món animal" m'ha recordat la de "La colmena" de Cela. Els personatges semblen estar tancats dintre d'unes cel·les de les que és difícil escapar. ¿Seria el final de la novel·la una metàfora del que estic dient?

Certament, degut a un desgraciat determinisme social i econòmic, per molt que s'hi esforcen no poden fugir de les seues misèries vitals.

Em fa l'efecte que aquesta novel·la li haurà estat molt difícil d'escriure, ja que s'ha de fer un gran esforç de contenció per a que, amb aquests personatges que hi apareixen, la història no se'n vaja de mare. ¿Tinc raó?

Potser no n'he sigut conscient, de la dificultat. Però perquè m'hi he estat uns quants anys. Tinc una forta tendència a escriure literatura d'humor, gairebé de sàinet. Però aquesta volta, sense fugir-ne massa, em vaig plantejar escriure una història amb personatges que tingueren més substància que unes meres caricatures. Així que vaig treballar primer el rerefons dels actors del teatre, les motivacions que els havien de dur a actuar d'una manera o una altra. Tot i que essent una història d'humor el que m'interessava era desenvolupar amb un cert ritme les accions simultànies, com a les pistes d'un circ, i no tant fer que els personatges patiren una evolució psicològica al llarg de la novel·la.

Li he escoltat en alguna entrevista que els personatges de "Món animal" estan inspirats bàsicament en el seu entorn més immediat, concretament en el barri de Benimaclet, on viu a València. ¿És per això que malgrat que són personatges miserables, no són antipàtics? Fins i tot alguns tenen un punt de tendresa.

Com els personatges actuen conforme a unes conviccions sinceres, segons unes vivències pròpies i específiques, i en cap moment no jutge les seues accions sinó que tan sols les mostre, tots hi queden reflectits igual de lamentables, de llástimosos, d'humans a fi de comptes. Benimaclet és un barri popular, més encara: un poble engolit per la ciutat. És un punt de trobada d'immigrants nous i estudiants universitaris amb els veïns de tota la vida. S'hi pot treure un bon brou de tot plegat.

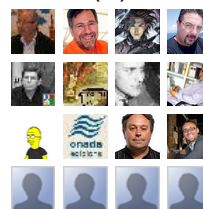
Un dels personatges és un músic de rock que es sent fascinat per la vida dels components de Led Zeppelin. Si la novel·la es portara al cine ¿posaria la música de Led Zeppelin com a banda sonora?

Tant de bo pogués. Però pel que tinc entès Jimmy Page controla ferriament els drets exclusius del repertori del grup, i no ens deixaria ni tan sols que s'hi taral·legés alguna cançó sense abans afluir una lliura. A la pel·lícula, clar, també sonarien la trompeta de Chet Baker, *Islamey* de Balakirev, uns estudis de Bach, la cançoneta del Mercadona, alguna d'Obrint Pas, una

SEGUIDORS

Inscriu-vos en aquest lloc amb Friend Connect de Google

Membres (16)

Ja en sou membre? [Inicia la sessió](#)

ARXIU DEL BLOC

▼ 2011 (13)

▼ novembre (1)

[ENTREVISTA AMB JORDI COLONQUES](#)

► octubre (2)

► setembre (1)

► agost (3)

► juny (6)

SOBRE JO

[Josep M. San Abdón](#)

[Visualitza el meu perfil complet](#)

adaptació del *Gracias por venir* de Lina Morgan, la música de banda d'una processó de barri i també algun pasdoble d'una orquestra de revetlles.

Me he quedat amb les ganes de saber que va ser de Gus després de la seua experiència al zoo. ¿No ha pensat en cap dels personatges que apareixen en el llibre per a una propera novel·la?

Gus, a banda de sociofòbic, és al·lèrgic al treball. Cal imaginar, doncs, que els treballs no li duraran gaire. El que sí és probable és que en algun moment es veja forçat a amainar-se, a tractar la seua obesitat mòrbida, potser en una futura novel·la caiga en el parany de les dietes miracle...

Vosté es referix en el seu blog a la seua literatura com de sèrie B i parla de la seua voluntat d'escriure material de caire popular. Jo crec que ho ha aconseguit, sense deixar de banda una gran qualitat literària. Ara el difícil és com arribar a un públic més ampli que el de la societat literària valenciana. ¿Què es pot fer per anar més enllà d'aquest cercle restringit?

Sembla que encara no funciona gaire fluidament el mercat comú de productes culturals dels usuaris en llengua catalana, i no només ho dic pel problema de la distribució dels autors valencians, sinó també pels grups musicals. Amb internet almenys es pot facilitar-ne la difusió. I col·lectius com ara *Saforíssims*, o *El Pont* (del qual en forme part) fan possible la visibilitat dels escriptors a la xarxa. Ara, el que no sé dir-te és si l'humor bròfec de "Món animal" s'hi entendria bé.

Josep Manuel San Abdón

Publicat per Josep M. San Abdón a 4:05

Una persona ha fet +1 en això

Etiquetes de comentaris: [Jordi Colonques](#). [Entrevista](#)

0 comentaris:

Publica un comentari

Comenta com a:

[Comentari de l'entrada](#)

[Visualització prèvia](#)

[Pàgina d'inici](#)

[Entrada més antiga](#)

Subscriure's a: [Comentaris del missatge \(Atom\)](#)

Plantilla Simple. Tecnologia de [Blogger](#).